

Rede bij het 62 ½ jarig huwelijksfeest van Bessie en Bap

Geacht bruidspaar, beste Bessie en Bap, of beter, Lieve Luutje van Maritje van Im en beste Ka van Ka van Aal,

Beste Klaas, oudste zoon van het bruidspaar, de andere drie kinderen zijn niet aanwezig om redenen die ik hier niet kan noemen, maar het hele dorp natuurlijk wel weet.

Beste kleinkinderen Klaas Ellewert en Luutje Neeltje, en achterkleinkinderen met die moeilijk uit te spreken namen.

Beste familie, buren, bekenden en belangstellenden.

Bruidspaar van harte gefeliciteerd met dit diamanten huwelijksfeest met een gouden randje. Ruim zestig jaar huwelijk, dat is beslist niet alleen maar rozengeur en maneschijn geweest, Luutje en Ka, jullie hebben moeilijke tijden overwonnen en toch zijn jullie nog steeds bij elkaar.

Het zal jullie, van mij, niet verwonderen dat ik terug ga in de historie.

Beiden zijn jullie voor de oorlog op Marken geboren.

Ka jij ging naar de hervormde school op het schooldijkje en Luutje jij ging naar de gereformeerde school aan de oostzij. Dus toen jullie in de lagere school leeftijd waren groeiden jullie op in verschillende werelden.

Na de lagere school gingen jullie dagelijks met de metor naar het vervolgonderwijs aan de vaste wal.

Luutje naar de huishoudschool in Monnikendam en Ka naar de ambachtschool in Edam. Ka je deed daar altijd goed je best op alle ambachten, zoals later zou blijken toen je een man werd van de spreekwoordelijke 12 ambachten.

Luutje dagelijks als je van school kwam moest je van je moeder helpen in het huishouden, of bij een peet of een ander familielid, altijd poetsen en schuren, altijd de handen uit de mouwen, want ledigheid was des duivels oor kussen.

Toen je van school af kwam, was je blij dat je een dienstje kreeg bij een mevrouw in Amsterdam. Je keek je ogen uit. Met de andere meiden van Marken, die ook in Amsterdam te werken gingen, had je op de metor en in het trammetje veel plezier.

Kan je je nog herinneren dat je met een groep vriendinnen en vrienden naar dansles ging bij Anna Kat in Monnikendam? Jullie gingen dan met Kee thuisje, omdat de metor zo laat niet meer voer. Dat dansen had trouwens nog heel wat voeten in de aarde, want de dominee kwam bij je ouders thuis op bezoek om te waarschuwen tegen dit zedeloze gedrag.

Toen je 17 jaar was, vroeg Ka je mee ging wandelen, wandelen naar paal zestig, daarover had de dominee nooit iets gezegd.

Je dacht dat hij je de schoonheid van de natuur in de oeverlanden wilde laten zien, maar hij had andere plannen.

Aangezien er in die tijd van seksuele opvoeding nog geen sprake was had je geen idee wat daar allemaal gebeurde. De gevolgen bleken pas toen het je mevrouw in

Amsterdam op een gegeven moment opviel, dat je dikker begon te worden, zelf had je eigenlijk nog niets in de gaten. Zij zei dat je naar de dokter moest gaan, maar jij durfde niet op Marken.

Om een lang verhaal kort te houden, je bleek zwanger.....

Je durfde het eerst niet aan je ouders te vertellen en bovendien was Ka hervormd en jij gereformeerd en je wist twee geloven op een kussen, daar slaapt de duivel tussen.

Maar ja je was zwanger, dus moest er getrouwd worden.

Gelukkig trouwden jullie in de hervormde kerk, anders hadden jullie ook nog voor de kerkenraad schuldbelijdenis af moeten leggen omdat jullie seks voor het huwelijk hadden gehad.

Na jullie trouwen, volgde een moeilijke periode omdat jullie geen huisje hadden en noodgedwongen met de kleine Klaas, bij de ouders van Ka in moesten wonen.

Gelukkig kon je na verloop van tijd een huisje op Mekurf huren, toen woonden jullie in ieder geval op jezelf.

Ka jij werkte toen in Amsterdam aan de haven, elke dag op en neer naar Amsterdam, zwaar werk en lange dagen.

In 1957, het jaar van jullie trouwen werd de verbindingdijk aangelegd en toen de weg eenmaal klaar was, hoefde je niet meer steeds met de boot op en neer.

Er kwam zelfs een bus die alle Marker havenarbeiders naar Amsterdam bracht.

De dijk bracht veel verandering. Zo kwamen er langzamerhand ook meer nieuwe Markers op Marken wonen, die je toen overigens gewoon nog “vreemde” of “langbroek” mocht noemen.

Dit is nog maar het begin van de tocht van jullie huwelijksbootje op de woelige baren der huwelijkszee. Er volgen nog veel avonturen en belevenissen

Maar helaas heb ik niet meer spreektijd gekregen, dus het verhaal wordt vervolgd op jullie platina huwelijksfeest.

Ik wens jullie verder een behouden vaart.

Hulde aan het bruidspaar!

Een driewerf hoera voor Luitje en Ka!

Hiep, hiep, hoera (3x)